

Światotwórstwo / Worlding

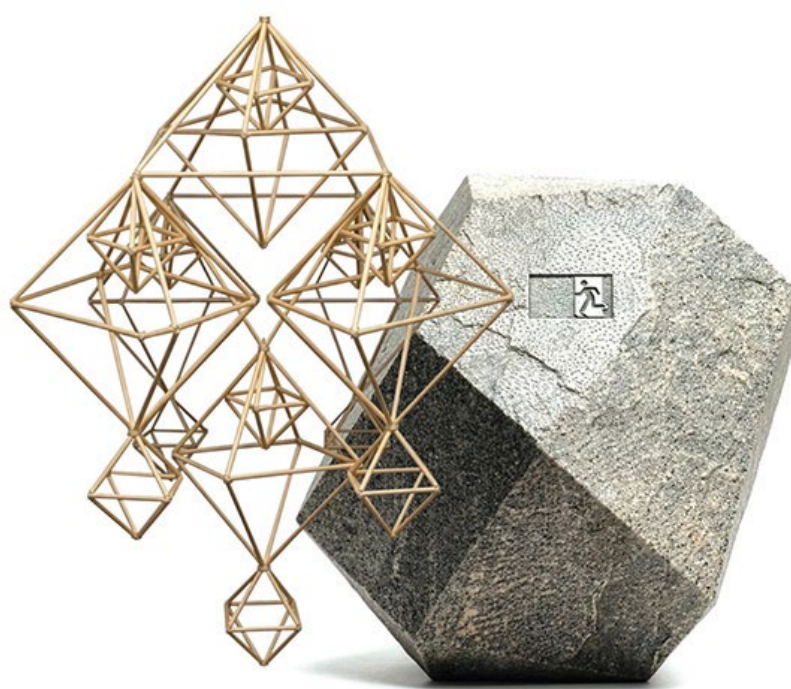
Speculative Research–Art Workshops

LAACT extended (beyond light)

8–10 października 2026, Wrocław

Projekt realizowany w ramach obchodów 80-lecia

Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

LAACT extended (beyond light)

Program publiczny: sobota, 10 października 2026

Park Szczytnicki i Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Program w języku angielskim | Wstęp wolny

Partner sobotniej części programu: Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Światotwórstwo / Worlding. Speculative Research–Art Workshops – LAACT extended (beyond light) to międzynarodowy projekt badawczo-artystyczny organizowany przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu w ramach obchodów jej 80-lecia. Tegoroczna edycja rozwija LAACT poza jego pierwotny obszar związany ze światłem, otwierając projekt na praktyki transmedialne, spekulatywne metodologie badawcze, perspektywy więcej-niż-ludzkie oraz kolektywne formy wytwarzania wiedzy.

Partnerem sobotniej, publicznej części projektu jest Muzeum Narodowe we Wrocławiu, a jej główną przestrzenią Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej oraz jego bezpośrednie otoczenie w Parku Szczytnickim.

Projekt rozwija się przez kilka dni i w różnych miejscach historycznego kompleksu WUWA oraz Parku Szczytnickiego. Publiczny wymiar Worlding rozpoczyna się już w czwartek działaniami dla mieszkańców, w piątek przenosi się do Instytutu Astronomicznego Uniwersytetu Wrocławskiego, a w sobotę znajduje swoją główną przestrzeń w Pawilonie Czterech Kopuł i jego otoczeniu. Sobotni program rozpocznie się działaniem performatywnym *Işıl Eğrikavuk* w Parku Szczytnickim, a następnie przeniesie się do Pawilonu Czterech Kopuł, gdzie odbędą się wykład Yvonne Volkart, kolektywna refleksja prowadzona przez Tymona Adamczewskiego wraz z pierwszą prezentacją rozwijanej Process Platform oraz rozmowa z udziałem uczestników projektu.

Nie jest to osobna konferencja ani zestaw niezależnych wykładów. Sobotni program wyrasta bezpośrednio z wcześniejszych dni wspólnej pracy. Zaproszeni artyści, badacze i teoretycy uczestniczą w Worlding jako tutorzy całego procesu, pozostając w dialogu z osobami wyłoniłymi w Open Call, ich praktykami i pytaniami. Publiczność zostaje zaproszona do projektu w momencie, kiedy pytania są już w ruchu, ale nie zostały jeszcze zamknięte w formie odpowiedzi.

Od Light as a Creative Tool do Worlding

LAACT rozpoczął się w 2018 roku jako Light as a Creative Tool. Punktem wyjścia było światło rozumiane nie tylko jako medium artystyczne, lecz także jako narzędzie poznania, pozwalające badać relacje pomiędzy przestrzenią, technologią, materią i odbiorcą.

W kolejnych edycjach pole projektu stopniowo się rozszerzało. Światło zaczęło spotykać się z dźwiękiem, przestrzenią, technologią, krajobrazem i środowiskiem, a pytanie o medium coraz wyraźniej prowadziło do pytań o relacje, sprawczość i sposoby wspólnego wytwarzania wiedzy.

Określenie extended (beyond light) nie oznacza więc odejścia od wcześniejszych doświadczeń LAACT, lecz ich dalsze rozwijanie. Światło pozostaje jednym z możliwych mediów, ale nie wyznacza już granic projektu. Praktyka artystyczna staje się sposobem zadawania pytań, testowania relacji oraz tworzenia sytuacji, w których wiedza może powstawać poprzez doświadczenie, działanie i spotkanie.

Tegoroczna edycja koncentruje się wokół pojęcia worlding – światotwórstwa. Zamiast traktować świat jako gotową przestrzeń, w której pojawiają się ludzie, rzeczy i dzieła, worlding kieruje uwagę ku relacjom i procesom, poprzez które rzeczywistość jest nieustannie współtworzona.

Praktyka artystyczna nie służy tutaj wyłącznie tworzeniu obiektów. Może być sposobem poznawania, przesuwania perspektywy i tworzenia warunków, w których możliwe staje się wspólne myślenie. Człowiek nie pozostaje przy tym jedynym punktem odniesienia.

Miejsce jako część procesu

Worlding rozpoczyna się od miejsca.

Nie jest ono tłem dla działań ani przestrzenią, którą należy wypełnić programem. Wnosi własną historię, materialność, rytm i istniejące relacje. Stawia opór, otwiera możliwości, zmienia perspektywę. Uczestniczy w tym, co może się wydarzyć.

WUWA i Park Szczytnicki tworzą środowisko, w którym rozwija się tegoroczna edycja LAACT. Niemal sto lat temu właśnie tutaj projektowanie stało się sposobem testowania nowych relacji pomiędzy przestrzenią, codziennością i wspólnotą. Dzisiaj miejsce ponownie staje się punktem wyjścia do eksperymentowania, choć pytania są już inne.

Interesuje nas to, co wydarza się poprzez spotkanie z miejscem i innymi praktykami. Co zmienia się, kiedy przesuwamy własną perspektywę? Co zaczyna być widoczne, kiedy człowiek przestaje być jedynym punktem odniesienia? Spekulatywność pojawia się w tej otwartości, pomiędzy tym, co zastane, a tym, co dopiero może się wyłonić.

Dlatego przemieszczanie się jest częścią procesu. Zmiana miejsca zmienia warunki spotkania, rozmowy i praktyki. Instytut Astronomiczny Uniwersytetu Wrocławskiego, Dolnośląska Okręgowa Izba Architektów RP, WUWA, Park Szczytnicki, Pawilon Czterech Kopuł i Otwarta Przestrzeń Kultury tworzą konstelację miejsc, pomiędzy którymi rozwija się Worlding.

Działania dla publiczności

Worlding rozwija się nie tylko w ramach warsztatów i spotkań uczestników projektu. Ważną częścią programu są działania otwarte dla mieszkańców i publiczności, które pozwalają doświadczać miejsca z różnych perspektyw: poprzez jego historię i architekturę, obserwację nieba, praktykę artystyczną, wykład, rozmowę, dźwięk i światło.

Publiczny program rozpoczyna się w czwartek w przestrzeni WUWA i Parku Szczytnickiego, w piątek przenosi się do Instytutu Astronomicznego Uniwersytetu Wrocławskiego, a w sobotę jego główną przestrzenią stają się Park Szczytnicki i Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki

Współczesnej. Wieczorny finał odbędzie się w Otwartej Przestrzeni Kultury, w historycznym kościele św. Jana Nepomucena.

Czwartek, 8 października | 16:30–18:30

Spacer z przewodniczką po Parku Szczytnickim i zabytkowym kompleksie WUWA

Prowadzenie: Bogna Piter

Miejsce rozpoczęcia: Iglica, przed Pawilonem Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Spacer pozwala spojrzeć na Park Szczytnicki i WUWA poprzez historię, architekturę i zmieniające się relacje pomiędzy projektowaniem, przestrzenią i codziennością. W kontekście Worlding jest również sposobem wejścia w miejsce, które nie stanowi jedynie scenerii projektu, ale aktywnie współtworzy jego proces.

Wstęp wolny. Wydarzenie w języku polskim.

Piątek, 9 października | 19:00–21:00

Popularnonaukowy wykład połączony z nocną obserwacją nieba

Prowadzenie: Paweł Preś

Instytut Astronomiczny Uniwersytetu Wrocławskiego

Spotkanie łączy wykład popularnonaukowy z nocną obserwacją nieba. Wprowadza do projektu perspektywę astronomiczną i rozszerza skalę doświadczenia miejsca, prowadząc od najbliższego otoczenia WUWA i Parku Szczytnickiego ku obserwacji procesów i relacji wykraczających poza ziemską perspektywę.

Wstęp wolny.

Sobota, 10 października | Publiczny program Worlding

Sobotni program koncentruje się wokół relacji więcej-niż-ludzkich, inteligencji roślin, praktyk uważności, artystycznych sposobów poznania oraz refleksji nad samym procesem Worlding. Rozpoczyna się od bezpośredniego doświadczenia Parku Szczytnickiego, następnie przechodzi do refleksji artystyczno-badawczej w Pawilonie Czterech Kopuł, by w kolejnych częściach zwrócić się ku temu, co wydarzyło się podczas całego projektu.

Partner sobotniej części programu: Muzeum Narodowe we Wrocławiu.

Wszystkie sobotnie działania są otwarte dla publiczności. Program w języku angielskim. Wstęp wolny.

9:00–11:00 | Işıl Eğrikavuk

Practising Another World

Trawnik przed Pawilonem Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Partycypacyjne działanie performatywne w Parku Szczytnickim

Işıl Eğrikavuk, artystka, badaczka i edukatorka związana z Berlin University of the Arts (UdK Berlin), zaprasza uczestników do działania poświęconego możliwościom komunikowania się z więcej-niż-ludzkimi istotami zamieszkującymi przestrzeń wokół nas.

Sesja rozpocznie się od prostych praktyk oddychania, spowolnienia, odczuwania i ruchu. Zamiast traktować park jako krajobraz przeznaczony do obserwacji, uczestnicy zostaną zaproszeni do wejścia w niego jako w żywe środowisko oraz zwrócenia uwagi na obecne w nim istoty, materiały i procesy.

Każda osoba zostanie zaproszona do wybrania jednej żywej istoty – rośliny, drzewa, owada, ptaka lub innej nie-ludzkiej obecności – i spędzenia czasu na obserwowaniu i odczuwaniu relacji z nią. Poprzez ruch, uwagę, wyobraźnię i proste instrukcje performatywne uczestnicy będą pracować z pytaniami: Jak komunikować się bez wspólnego języka? Co oznacza słuchanie istoty nie-ludzkiej? Czy można wyobrazić sobie komunikację poza słowami? Co może się zmienić, jeśli na chwilę przesuniemy perspektywę poza człowieka?

Doświadczenie będzie stopniowo przechodzić od indywidualnej obserwacji ku spotkaniom w parach i grupie. Gest, ruch, dźwięk, rysunek czy słowo mogą stać się sposobami dzielenia się tym, czego uczestnicy doświadczyli, oraz wspólnego wyobrażania innych form komunikacji i współistnienia.

Działanie wyrasta z rozwijanej przez Eğrikavuk platformy badań artystycznych the other garden, w której rośliny, procesy ekologiczne, troska, partycypacja i kolektywne uczenie się stają się materiałami praktyki artystycznej. Rośliny i inne żywe istoty nie są tutaj traktowane jako obiekty badania, lecz jako uczestnicy relacyjnego procesu uczenia się i produkcji wiedzy.

Celem sesji nie jest znalezienie ostatecznej odpowiedzi na pytanie, jak ludzie mogą komunikować się z bytami nie-ludzkimi, lecz stworzenie tymczasowej sytuacji, w której można inaczej praktykować słuchanie, inaczej odczuwać otoczenie i eksperymentować z innymi sposobami bycia razem.

Işıl Eğrikavuk

Dr Işıl Eğrikavuk / Berlin | Berlin University of the Arts (UdK)

Işıl Eğrikavuk jest artystką, badaczką i edukatorką mieszkającą w Berlinie. Jej praktyka obejmuje performance, sztukę partycypacyjną, badania artystyczne i pedagogikę, koncentrując się na kolektywnych formach wytwarzania wiedzy, dialogu, ekologii i relacjach więcej-niż-ludzkich. Jej prace były prezentowane m.in. na Istanbul Biennial, Sharjah Biennial, Chicago Architecture Biennial, w Museum of Contemporary Photography w Chicago, Hamburger Bahnhof w Berlinie oraz Kupferstichkabinett – Staatliche Museen zu Berlin, a także na platformach performatywnych i badawczych w Londynie, Wiedniu i Montrealu.

Jest autorką książki *Global Protests Through Art: Collaboration, Co-Creation, Interconnectedness* (UdK Verlag & Books People Places, 2024). Od 2021 roku rozwija the other garden, platformę badań artystycznych przy Berlin University of the Arts, łączącą sztukę, ekologię, pedagogikę i kolektywne uczenie się.

11:30–13:00 | Yvonne Volkart

Plant Intelligence: Artistic Research as Transmaking

Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Jednym z głównych punktów sobotniego programu będzie wykład Yvonne Volkart, badaczki i teoretyczki sztuki związanej z Institute Art Gender Nature (IAGN), Basel Academy of Art and Design, University of Applied Sciences and Arts Northwestern Switzerland FHNW.

Punktem wyjścia wystąpienia jest współczesny kryzys ekologiczny i rosnąca potrzeba budowania nowych relacji oraz sojuszy z bytami nie-ludzkimi. Szczególne miejsce zajmują tutaj rośliny, przez długi czas postrzegane jako nieruchome i pasywne, a obecnie znajdujące się w centrum rosnącego zainteresowania nauki, humanistyki i praktyk artystycznych.

W swoim wystąpieniu Volkart zwraca uwagę na zdolności i formy sprawczości roślin: ich komunikowanie się, reagowanie, adaptowanie, podejmowanie decyzji oraz aktywne kształtowanie środowiska. Interesują ją formy inteligencji, które nie są ani wyłącznie ludzkie, ani oparte na maszynach, lecz mają znacznie starszą historię i wymykają się antropocentrycznym modelom poznania.

Co oznacza to przesunięcie w rozumieniu zdolności roślin? Jak wpływa ono na nasze współistnienie z nimi? I co sztuka oraz nauka mogą otworzyć w tym procesie?

Volkart podejmie te pytania, odwołując się do projektu badawczego *Plants_Intelligence. Learning Like a Plant*, realizowanego w Institute Art Gender Nature. Projekt tworzy przestrzeń spotkania badań artystycznych, nauk przyrodniczych i humanistyki wokół pytania o inteligencję roślin oraz o

konsekwencje uznania innych niż ludzkie sposobów uczenia się, reagowania i współtworzenia środowiska.

Istotnym kontekstem praktyki Volkart jest również rozwijana przez nią estetyka uwagi w świecie więcej-niż-ludzkim. W książce *Technologies of Care. From Sensing Technologies to an Aesthetics of Attention in a More-than-Human World* bada relacje pomiędzy technologią, ekologią i troską oraz pyta o sposoby poznawania świata, które nie redukuje innych istnień do biernych obiektów obserwacji i kontroli.

Kolejnym punktem odniesienia jest *Plant Intelligence – Towards a Vegetal Aesthetics #7*. Pytanie o inteligencję roślin spotyka się tutaj z pytaniem o estetykę. Nie chodzi jedynie o reprezentowanie roślin w sztuce, lecz o możliwość potraktowania ich własnych zdolności, sposobów reagowania, wzrostu, adaptacji i wchodzenia w relacje jako części procesów estetycznych i poznawczych.

Tytułowe transmaking kieruje uwagę ku praktyce artystycznej rozumianej nie jako jednostronne ludzkie wytwarzanie, ale jako proces zachodzący poprzez relacje i transformacje. Artysta nie musi być jedynym źródłem działania, a dzieło nie musi być wyłącznie rezultatem ludzkiej intencji. Tworzenie może odbywać się pomiędzy różnymi aktorami, materiałami, organizmami i środowiskami.

W tym sensie wystąpienie Yvonne Volkart dotyka bezpośrednio centralnego pytania *Worlding*: co dzieje się z naszym rozumieniem świata, kiedy człowiek przestaje być jego jedynym punktem odniesienia?

Materiały kontekstowe wskazane przez Yvonne Volkart

Yvonne Volkart wskazuje trzy materiały związane z jej badaniami, które stanowią kontekst dla wykładu *Plant Intelligence: Artistic Research as Transmaking*:

Plants_Intelligence. Learning Like a Plant – projekt badawczy Institute Art Gender Nature, HGK Basel FHNW, poświęcony inteligencji roślin oraz możliwościom uczenia się od i wraz z roślinami.

<https://plants-intelligence.ch/activities/>

Technologies of Care. From Sensing Technologies to an Aesthetics of Attention in a More-than-Human World – publikacja Yvonne Volkart poświęcona relacjom między praktyką artystyczną, technologiami, ekologią, troską i estetyką uwagi w świecie więcej-niż-ludzkim. [materiał online](#)

Plant Intelligence – Towards a Vegetal Aesthetics #7 – numer platformy INSERT poświęcony interdyscyplinarnym perspektywom dotyczącym inteligencji roślin i estetyki roślinnej. [INSERT #7](#)

Yvonne Volkart

Dr Yvonne Volkart / Basel | Head of Research IAGN / Senior Lecturer | University of Applied Sciences and Arts Northwestern Switzerland FHNW | Basel Academy of Art and Design | Institute Art Gender Nature IAGN

Badania Yvonne Volkart koncentrują się na sposobach, w jakie teoria i praktyka estetyczna, ekologia, technologia, nauka i feminizm dekolonialny spotykają się i wpływają na nasze relacje ze światem. Jest kierowniczką badań i starszą wykładowczynią teorii sztuki oraz kulturowych studiów nad mediami w Institute Art Gender Nature, Basel Academy of Art and Design FHNW. Prowadzi również zajęcia na Zurich University of the Arts.

Kierowała projektem badawczym Plants_Intelligence. Learning Like a Plant (2022–2025). Jest autorką otwartodostępowej monografii Technologies of Care. From Sensing Technologies to an Aesthetics of Attention in a More-than-Human World (diaphanes, 2023), redaktorką Plant Intelligence – Towards a Vegetal Aesthetics #7 oraz współkuratorką projektu wystawienniczego i książkowego Unter Pflanzen w Museum Sinclair-Haus w Bad Homburg.

13:30–14:30 | Tymon Adamczewski

Reflecting on the Process

Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Po działaniach Işıl Eğrikavuk i wykładzie Yvonne Volkart perspektywa przesuwana się z konkretnych praktyk ku samemu procesowi Worlding.

Tymon Adamczewski poprowadzi kolektywną refleksję nad pytaniami, spotkaniami i przesunięciami, które pojawiły się podczas wcześniejszych dni projektu.

Nie będzie to klasyczne podsumowanie. Chodzi raczej o przyjrzenie się temu, co wydarzyło się pomiędzy praktykami, osobami i miejscami: które pytania powróciły, które zmieniły kierunek, jakie nieoczekiwane relacje pojawiły się podczas wspólnej pracy i co pozostaje otwarte.

Spotkaniu będzie towarzyszyć pierwsza publiczna prezentacja rozwijanej podczas projektu Process Platform.

Process Platform

Przez cały czas trwania Worlding projektowi towarzyszy proces obserwacji, rejestracji i refleksji. Zamiast dokumentować gotowe rezultaty, Process Platform Team podąża za projektami rozwijającymi się poprzez warsztaty, spotkania, rozmowy oraz doświadczenia różnych miejsc i projektów.

Pracę zespołu koordynuje Mariusz Gorzelak z Pracowni Książki Artystycznej ASP Wrocław, a Andrzej Marzec i Tymon Adamczewski pełnią rolę superwizorów procesu, wspierając jego konceptualną i krytyczną refleksję. Obrazy, dźwięki, nagrania wideo, teksty, obserwacje i refleksje stają się śladami tego wspólnego procesu.

Materiały te będą stopniowo tworzyć internetową Process Platform, rozwijającą projekt poza czas jego realizacji we Wrocławiu. Platforma połączy indywidualne praktyki i wspólne doświadczenia, nie sprowadzając ich do jednej narracji ani ostatecznych wniosków. Pozwoli śledzić, jak wyłaniają się pytania, jak projekty zmieniają się poprzez spotkanie oraz jak różne sposoby myślenia i praktykowania zaczynają wchodzić ze sobą w relacje.

Platforma staje się tym samym częścią samego procesu badawczego: przestrzenią powrotu do tego, co się wydarzyło, odkrywania relacji, które mogą stać się widoczne dopiero z czasem, oraz dalszego rozwijania pytań, które pojawiły się podczas Worlding.

14:30–15:00 | Closing Discussion

Wszyscy uczestnicy projektu

Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej

Publiczną część programu w Pawilonie Czterech Kopuł zakończy rozmowa z udziałem uczestników projektu.

Będzie to kolektywna refleksja nad wspólnym procesem Worlding: nad tym, co wyłoniło się poprzez spotkania, praktyki i współmyślenie, w jaki sposób WUWA i jej otoczenie współkształtowały ten proces oraz jakie spekulatywne kierunki mogą rozwijać się dalej.

Nie chodzi o osiągnięcie wspólnego stanowiska ani sformułowanie końcowych wniosków. Kolektywność w Worlding nie oznacza konieczności konsensusu. Różne praktyki, doświadczenia i sposoby myślenia mogą pozostać różne, a wiedza może rozwijać się właśnie poprzez ich spotkanie.

Sobota, 10 października – program w skrócie

9:00–11:00 | Işıl Eğrikavuk – Practising Another World. Partycypacyjne działanie performatywne w Parku Szczytnickim. Trawnik przed Pawilonem Czterech Kopuł.

11:30–13:00 | Yvonne Volkart – Plant Intelligence: Artistic Research as Transmaking. Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej.

13:30–14:30 | Tymon Adamczewski – Reflecting on the Process. Kolektywna refleksja nad pytaniami, spotkaniami i przesunięciami pojawiającymi się podczas Worlding, wraz z pierwszą prezentacją rozwijanej Process Platform. Pawilon Czterech Kopuł.

14:30–15:00 | Closing Discussion – wszyscy uczestnicy projektu. Kolektywna refleksja nad wspólnym procesem Worlding. Pawilon Czterech Kopuł.

Program w języku angielskim. Wstęp wolny.

Wieczorny finał Worlding | 18:00–20:00

Koncert – performatywna instalacja audiowizualna

Nagłos

Gosia Wrzosek & Robert Sochacki

Otwarta Przestrzeń Kultury – kościół św. Jana Nepomucena w Parku Szczytnickim

Wstęp wolny.

Ostatnie działanie Worlding przenosi się do szczególnej przestrzeni historycznego drewnianego kościoła w Parku Szczytnickim. Performatywne spotkanie dźwięku i światła rozszerza instalację w stronę formy koncertowej, tworząc kolejne warunki bycia razem i pozwalając doświadczeniom oraz rozmowom poprzednich dni wybrzmieć w innym miejscu i kontekście.

Nagłos to wielokanałowa instalacja dźwiękowa Gosi Wrzosek zrealizowana w formie acousmonium – „chóru” głośników rozmieszczonych w przestrzeni. Jej materiałem jest wyłącznie ludzki głos, transformowany przez właściwości akustyczne megafonów. Układ przestrzenny daje poczucie wejścia do „pudła rezonansowego” ludzkiego ciała. Nakładające się, zanikające i powracające głosy tworzą nieustannie morfującą rzeźbę dźwiękową – nieuchwytny, efemeryczny zapis dostrojenia.

Praca bada głos jako niezwykle czuły instrument, zmieniający się w relacji z przestrzenią. Świetlna instalacja Roberta Sochackiego rozwija tę relację, tworząc środowisko wzajemnego oddziaływania dźwięku, światła, przestrzeni i obecności odbiorców.

W przestrzeni instalacji odbędzie się live act Gosi Wrzosek, reagującej głosem na zmieniający się pejzaż dźwiękowy.

Instalację będzie można odwiedzić również w niedzielę, 11 października.

Worlding jako proces kolektywny

Struktura projektu została pomyślana tak, aby różne praktyki i sposoby poznawania mogły pozostawać ze sobą w stałym dialogu. Osoby wyłonione w Open Call wnoszą do projektu własne działania, pytania i obszary badawcze. Zaproszeni tutorzy uczestniczą w procesie nie tylko poprzez własne warsztaty, wykłady i prezentacje, lecz także poprzez rozmowy i współmyślenie.

Ich rolą nie jest dostarczanie odpowiedzi ani ocenianie projektów, lecz wchodzenie z nimi w dialog: stawianie pytań, reagowanie, tworzenie połączeń i konfrontowanie perspektyw. W tej wymianie również tutorzy pozostają otwarci na zmianę własnych perspektyw i pytań.

Różne funkcje nie oznaczają więc hierarchii wiedzy. LAACT extended stwarza warunki, w których wiedza może rozwijać się poprzez spotkanie, różnicę i wspólne poznawanie.

W tym sensie Worlding nie jest rezultatem, lecz praktyką. Praktyka artystyczna stwarza warunki wspólnego poznawania, współmyślenia i światotworzenia.

Program warsztatowy 8–10 października

Październikowe warsztaty są głównym etapem procesu rozwijanego w ramach LAACT extended 2026. Proces został zainicjowany wcześniej, m.in. poprzez styczniowe spotkanie studentów Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu i wrocławskiej Akademii Sztuk Teatralnych, którego częścią był wykład performatywny Agnieszki Bandury, *Życie w podziemiach* (z serii Przetrwaliak roślinny / Vegetal Survival Kit).

Program 8–10 października obejmuje warsztaty, seminaria, wykłady i prezentacje prowadzone przez zaproszonych tutorów oraz prezentacje projektów osób wyłonionych w Open Call. Rozwija się poprzez wspólne sesje pracy, rozmowy i wymianę doświadczeń, a różne miejsca WUWA i Parku Szczytnickiego stają się częścią tego procesu.

W czwartek działania odbywają się w języku polskim. Od piątku językiem roboczym projektu jest angielski, a do procesu dołączają tutorzy zagraniczni.

W programie uczestniczą Agnieszka Polkowska, Antoni Michnik, Tymon Adamczewski, Andrzej Marzec, Başak Şenova, Işıl Eğrikavuk i Yvonne Volkart.

Jednym z ważnych momentów piątkowego programu będzie Thinking Within a Process Başak Şenovej, poświęcone idei procesu i sposobom jego komunikowania. Şenova odwoła się do konkretnych momentów swojej praktyki kuratorskiej i badawczej, pokazując, jak projekty rozwijają się poprzez badania, spotkania, procesy produkcji i zmieniające się warunki, zamiast zmierzać wyłącznie do z góry określonego rezultatu.

Istotną częścią piątku są również Open Call Participants: Project Presentations & Group Exchange – Projects in Process. Projekty i otwarte koncepcje uczestników stają się przedmiotem wspólnej rozmowy, pozwalając obserwować, jak zmieniają się poprzez spotkanie z innymi praktykami i perspektywami.

Organizacja i współpraca

Światotwórstwo / Worlding

Speculative Research—Art Workshops

LAACT extended (beyond light)

Projekt realizowany w ramach obchodów 80-lecia Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

Organizator: Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu

Prowadzenie projektu: noks collective

Dyrektor artystyczny: dr hab. Robert Sochacki

Współkurator projektu: dr Andrzej Marzec

Partner sobotniej części programu: Muzeum Narodowe we Wrocławiu

Partnerzy projektu

Dolnośląska Okręgowa Izba Architektów RP (DOIA)

Uniwersytet Wrocławski

Otwarta Przestrzeń Kultury

Park Hotel – Ośrodek Szkolenia Państwowej Inspekcji Pracy (PIP)

Instytucje współpracujące

Instytut Astronomiczny Uniwersytetu Wrocławskiego

Akademia Sztuki w Szczecinie

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza (UAM)

Department of Anglophone Cultures and Literatures, Kazimierz Wielki University

Polska Akademia Nauk (PAN)

University of Applied Arts Vienna (die Angewandte)

Berlin University of the Arts (UdK Berlin)

University of Applied Sciences and Arts Northwestern Switzerland (FHNW)

Basel Academy of Art and Design

Institute Art Gender Nature (IAGN)

Miejsca realizacji programu

Park Szczytnicki i historyczny kompleks WUWA

Dolnośląska Okręgowa Izba Architektów RP

Pawilon Czterech Kopuł Muzeum Sztuki Współczesnej, oddział Muzeum Narodowego we Wrocławiu

Instytut Astronomiczny Uniwersytetu Wrocławskiego

Otwarta Przestrzeń Kultury – kościół św. Jana Nepomucena w Parku Szczytnickim

Działania programowe wspiera zespół wolontariuszy studenckich Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

AKADEMIA SZTUK PIĘKNYCH
IM. EUGENIUSZA GEPPERTA
WE WROCŁAWIU